

v slogu Hajdrihove dobe, in Ravnikov globoko občuten »Vasovalec?« — Književno priložilo so imele razen prve številke še: tretja, četrta (Hajdrihu posvečena) in šesta.

Stanko Premrl.

Anton Grum: **Aleluja!** 10 velikonočnih pesmi za mešani zbor (9 slovenskih in Regina coeli) v čast Kristusu, od smrti vstalemu. Op. 8. V Ljubljani 1913.

Z dovoljenjem preč. kn. škof.-ordinariata ljubljanskega z dne 30. julija 1912, števil. 3007. Založila Katol. Bukvarna. Cena K 1-20. — G. Grum, regenschori pri sv. Jakobu v Ljubljani, nudi s tem svojim delom našim cerkvenim zborom zopet šopek lepih in zelo uporabnih velikonočnih pesmi, ki so priporočila vsekako vredne.

S. P.

TO IN ONO.

Balkanska vojska.

Londonska mirovna konferenca balkanskih zastopnikov se je končala brez uspeha, in vsled tega je tudi »reunija« zastopnikov vevlasti klavirno prenehala. Na vprašanje Odrina se je vse razbilo. Bolgari ne morejo odstopiti od Odrina, in Turki ga ne čajo dati. Ko se je jela staroturška vlada Kiamil-paše nagibati k miru, so mladoturki priredili nenaden prevrat v Carigradu, ki je strmoglavil vlado z geslom: Odrin se ne sme odstopiti Bolgarom za nobeno ceno. Enver-bej je na čelu naglo fanatizirane množice vdrl v ministrski svet, pri čemer je bil ustreljen vojni minister Nazim-paša, in še tisti večer je imenoval sultan od revolucionarjev mu diktirano novo vlado. Sedaj naj mladoturki pokažejo, če bodo znali rešiti Odrin! Vsled tega nenadnega prevrata v Carigradu seveda nima več diplomatska konferenca v Londonu pravega pomena, in diplomati odgajajo razpravo. Ker so Srbi svojo vojno nalogo že opravili, so prišli Bolgarom na pomoč pred Odrinom, ki je sedaj od vseh strani obkoljen. Bombardiranje utrdb se je takoj pričelo dne 3. februarja. Poveljnik turških braniteljev Šukri paša pa je izjavil, da bo mesto držal do zadnjega. — Pred Čataldžo si stojita obe vojski nasproti, ne da bi bila katera stran začela boj. Turki so čas premirja dobro porabili in se utrdili v tej črti na vso moč, kajti če bi se posrečilo Bolgarom prodreti vrsto čataldških utrdb, je Carigrad njihov. Oddelek turške vojske, ki se je izkrcal na polotoku Galipoliju, bi bil postal Bolgarom nevaren, ako bi jih bil prijel od strani. To so pa Bolgari preprečili in potisnili Turke v ta ozki polotok. Utrjeni Bulair je po vroči bitki prišel v last Bolgarov, ki upajo, da bodo kmalu zavzeli čataldške utrdbе, kar bo seveda največjega pomena. V Carigradu so pobiti, ker ne morejo dobiti posojila. Vlada hoče že zastaviti sultanove dragocenosti... Skader se še drži. Z velikimi žrtvami so Črnogorci vzeli Veliki in Mali Bardanjol, a glavne utrdbе, zlasti strmi Taraboš, se še drže. Ako ne bi Črnogorci do konca vojske Skadra vzeli, bi bila njihova pozicija jako oslabljena; zato so jim prišli tudi Srbi na pomoč. Avstrijska diplomacija se poteguje še dalje za samostojno Albanijo, kateri hoče priklopiti tudi Skader kot glavno mesto. Rusija hoče baje Skader prepustiti Črni gori. Albansko vprašanje je sploh najnejasnejša stran sedanjega položaja. Nihče ne ve, kje bodo meje te nove države. — Pri londonskem posvetu zastopnikov vevlasti so se pokazale v nazorih držav take razlike, da se je mednarodni položaj poostril. Simptomatičen za sedanjí položaj je izredni diplomatski

korak cesarja Franca Jožefa I. Naš cesar se trudi ohraniti mir, in je že večkrat jasno izjavil, da ne mara vojske. Poslal je kneza Hohenloheja v Peterburg k caru Nikolaju II. z lastnoročnim pismom v tej zadevi. Odgovor, ki ga je odposlanec prinesel na Dunaj, ni znan. Pač pa je car Nikolaj takoj demonstrativno izrekel javno priznanje prirejevalcem »slovanskih banketov« v Peterburgu, ki so baš zadnji čas objavljali jako bojevite sklepe, in nekaj dni pozneje se je pet ruskih armadnih zborov pomeknilo bliže k avstrijski meji. To niso znamenja miru.

SULTAN MOHAMED V.

Nekaj misli in predlogov o našem prevajalnem slovstvu.

»Slovenska Matica« je pred kratkim sklenila organizirati prevajanje iz tujih svetovnih slovstev. Ker pa vrši predpriprave s hvalevredno natančnostjo, ni še tako hitro pričakovati pozitivnih predlogov; ti pa so že sedaj nujno potrebni, ker se na eni strani tratijo moči naših prevajalcev, na drugi strani se pa prevajajo tudi taka dela, ki nimajo nobene literarne ali kulturne vrednosti, marveč služijo protiverskim in protinavnim tendencam.

Slovenski narod je zdrav in si ne želi take hrane; vrhutega je naloga vsakega v resnici kulturnega delavca, da dvigne nivo in pa bogastvo našega prevajalnega slovstva, ki mu zelo primanjkuje dobrih pripovednih del, priznanih v svetovnem slovstvu.